

моя новаго завѣша! Сие шѣорише въ Мое воспоминание.

Това сѣще-то ся врьши и до днесъ въ Божественнѣ-тѣ литургыѣ.

Страдания-ша на Господа нашего Иисуса Христа.

Слѣдъ Тайнѣ-тѣ Вечерѣ Иисусъ Христосъ излѣзъ въ Гетсиманскѣ-тѣ градинѣ. Тамъ ся забрали вѣтрѣшны-ты Му мѣкы за нашы-ты грѣхове. Той тѣжилъ и молилъ ся до крѣвавъ потъ, а Ангелъ Му ся явилъ да го подкрѣпи.

Слѣдъ полунощъ дошълъ *Иуда* съ Римскѣ стражѣ и съ едно цѣлуваніе *Христа*, подалъ знакъ за, че имъ Го прѣдава, порядъ както ся былъ наговорилъ по-напрѣди съ тѣхъ.

Войни-ти врьзали Иисуса, повели Го самъ безъ ученици-ты Му и Го завѣли при Иудейскы-ты прѣвосвященници. Тукъ казалъ Иисусъ, какво Той е обѣщанный *Христосъ* и *Сынъ Божий*. За това всичкый съборъ Го осѣдилъ едногласно на смръть и послѣ тѣжко го били и мѣчили и най-сѣтнѣ съ лѣжливы клеветы Го прѣдали въ рѣцѣ на Римскый намѣстникъ *Пилаша*, за да подтверди и испълни рѣшение-то на сѣвѣта.